

hvorledes de i § 18 omtalte Bøder skulde affones, om de skulde affones med Bånd og Brød. Nu have vi imidlertid en Lov af 16de Februar 1886, hvori der udtrykkelig er givet den almindelige Regel, at Bøder udenfor kriminelle Tilfælde, altsaa Bøder, der falde indenfor Almindelig borgerlig Straffelov, skulle affones med simpelt Fængsel, med mindre den domfældte udtrykkelig begærer at faa Bånd og Brød i Stedet, for derved at faa Afsoningstiden forkortet. Den almindelige Regel er simpelt Fængsel, og selvfølgelig kommer den til Anvendelse, hvor Loven ikke udtrykkelig har givet anden Bestemmelse. En Kritik, der saaledes er bygget paa Uendestab til en bestaaende, almindelig Lov, er, synes det mig, dog en lille Smule hasarderet. Et andet Eksempel paa en overordentlig dristig Fortolkning er følgende: I § 15 er der bestemt Straf for Overtrædelser, der ere forarsagede ved Mangel paa Skyldig Agtpaagivenhed, og saa spurgte det ærede Medlem, hvis jeg hørte ret, om ogsaa denne Mangel paa skyldig Agtpaagivenhed skulde medføre Straf efter § 16, hvor Talen er om Angivelse til Udsjøl af Vandet af stattefrit Ol som stattepligtigt. Nej, det gør den selvfølgelig ikke. Det er jo en almindelig Regel i vor Straffelovgivning, at naar der ikke kan paavises Hjemmel for at straffe en uagtksom Overtrædelse, saa kan den ikke straffes. Forsæt forudsættes i enhver Straffebestemmelse, med mindre der som sagt er Hjemmel for ogsaa at anvende den i Tilfælde af Uagtsomhed. Derom kan der altsaa ikke være nogen Tvivl; men for Næsten tror jeg ikke, at der, saaledes som vore Domstole anvende Begrebet Uagtsomhed, egentlig er Grund til at ængstes for overdreven Streng-
hed. Maa jeg minde ærede Medlemmer om, at i disse Dage har Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn affaet en Dom i den saakaldte Kvægtorvsag, hvoraf det fremgaar, at den Handling af fire Personer, at de i længere Tid have bragt i Omsætning Rød, der var kasseret som urjenligt til Menneskesøde, henføres under Uagtsomhed; saa mildt dømmes der. De fleste ville maaste mene, at her var et Tilfælde af Forsæt, men Domstolen skønner, at da de paagældende have afgivet den Forsikring, at de ikke ansaa Rødet for egentligt sundhedsfarligt, maatte denne Forklaring tages for god, og de kunde i Genhold hertil kun dømmes for Uagtsomhed. Jeg tror derfor virkelig ikke, at der efter vore Domstoles Praksis er for Bryggerierne Grund til at ængste sig i Anledning af det her foreslaede. Ja, det er jo ikke gørlikt at imødegaa alle de Enkeltheder, som ellers kunde trænge til Smødegaaelse.

men jeg anser det ogsaa for usornødent. Jeg tror, at det allerede af de Eksempler, jeg har nævnt, vil fremgaa, at den Kritik, som er kommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Kredts (C. Hage), og som jo er godkendt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), i Virkeligheden gør sig skyldig i saadanne Overdrivelser, i saa kolossale Overdrivelser, at den Virkning, som en Kritik kan paaregne, maa aldeles falde bort. Altsaa jeg for min Del kan kun anbefale, at vi stemme for det foreliggende Forslag. Jeg tilføjer, at er der Mangel i det, som man ønsker rettede, kan der meget godt blive Beslighed for os til at stille Forslag derom, uden at man behøver lange Overvejelser. Sagen i sig selv er ikke saa indviklet, at man skulde behøve lang Tid til at formulere Ændringsforslag, hvis man ønsker at stille saadanne.

J. Hage: Jeg skal forsøge at fattede mig i den størst mulige Korthed, da Tiden allerede er saa langt fremrykket. Jeg vilde blot knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup); men de ere jo allerede til Dels, i det mindste efter min Opfattelse, gendrevne af det ærede Medlem, der sidst talte. Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds vil jeg dog gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at Hensigten var altfor aabenbar; det, han vilde bevise, laa altfor tydelig for, til at han kunde stusse nogen. Han gik ud fra den Forudsætning, at Sukkerforbruget aldeles ikke vilde stige, men at derimod bajerst Ol vilde gaa sin jævne Sejersgang trods nogen Stat. Det ærede Medlem for Holbæts Amts 3dje Valgkreds (Tauber) synes at gaa ud fra en hel modsat Forudsætning med Hensyn til Sukker, nemlig at Forbruget deraf vil stige ganske overordentlig, og at det vilde fylde Statskassens Mangel. Det er aabenbart, at man mærker tydelig, at enhver gaar ud fra den Forudsætning, som netop behager ham mest i Øjeblikket for at kunne bevise, hvad han vil bevise, thi jeg formoder, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds vil godtgøre, at Befolkningen ikke vil benytte sig af Nedsettelsen i Sukkerprisen, altsaa ikke sætte Pris paa denne Stattelettelse, medens der skulde være en aabenbar Trang til en Forøgelse af Olforbruget, saa at Befolkningen vil generes særlig af Olfatten. — Det ærede Medlem har aldeles ikke noget, hvorpaa han kan støtte det, at Sukkerforbruget har naaet sit Maximum, og andre